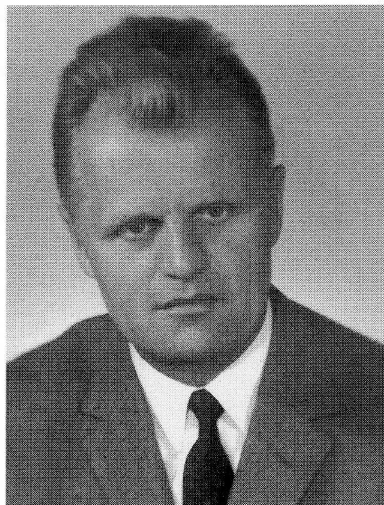

V spomin Francu Šumiju

Letos je 12. januarja po težki bolezni preminil Franc Šumi, diplomirani inženir rudarstva s specializacijo v geofiziki. Rojen je bil v Kranju leta 1922. Po končani gimnaziji se je vsa družina preselila v Ljubljano. Med vojno se je vpisal na Montanistiko TVŠ v Ljubljani, kjer je študije z odliko končal leta 1948. Že kot študent rudarstva se je odločil za geofiziko in njegovo diplomsko delo iz gravimetrije je dokončno začrtalo njegovo bodočo strokovno pot.

Med leti 1948–51 je bil nameščen na *Generalni direkciji barvnih metalov* v Beogradu. Tam je bil dodeljen za spremljevalca dr. O. Meisserju, ki je svoje vojno ujetništvo opravljal v Srbiji pri geofizikalnih terenskih delih. Dr. Meisser je bil profesor geofizike v Freibergu in je bila to za Šumija edinstvena priložnost za izpopolnjevanje geofizikalnega znanja na raznih rudniških obratih v Srbiji.

Od leta 1951 dalje je postal glavni inženir geofizikalnega oddelka na *Zavodu za Geološka i geofizička Istraživanja* v Beogradu, kjer je uspešno deloval do leta 1958.

Na povabilo *Geološkega zavoda Ljubljana* je prišel leta 1958 v Ljubljano, kjer je vodil geofizikalni oddelek vse do leta 1966. Prizadevno se je lotil njegove organizacije, tako da se je v njegovem času oddelek močno razširil in tudi strokovno napredoval. Izvajale so se vse osnovne geofizikalne prospekcijske metode tako za rudarstvo, hidrogeologijo kot za inženirsko geologijo. On sam je uspešno vodil in izvajal raziskave za Hg in Cu, nekaj tudi za premog, kaolin in barit. Ko je GZL sklenil pogodbe za raziskave v Alžiriji (Djebel Gustar) in Tuniziji (Le Kef), je Šumi prevzel tudi te geofizikalne raziskave.

Pri strokovnih sejah, ki so se nanašale tako na geofizikalni oddelek kot na celoten zavod je bil pronicljiv sogovornik.

Tako v Beogradu kot v Ljubljani se je osredotočil predvsem geofizikalne raziskave za potrebe rudarstva, v glavnem za prospekcijsko kovinskih rud. Iz tega obdobja so znane raziskave po vsej nekdanji Jugoslaviji in veliko v Sloveniji. Pri tem se je zlasti posvečal geoelektrični metodi inducirane polarizacije, tudi seizmiki in ostalim raziskavam uporabne geofizike. Posebno inducirana polarizacija je bila tedaj pri nas kot sploh v Evropi še v začetkih in Šumi jo je uporabil povsod, kjer je bilo upati na njeno uspešnost.

V letih 1961–62 je dobil stipendijo ICA kot *Member of the Faculty na MIT, Massachusetts*, ZDA za specializacijo v geofizikalnih metodah. Na številnih geoloških zavodih, univerzah in rudnikih je v tem času navezal stike z vodilnimi geofiziki, poglobljeno pa je študiral laboratorijske metode in terenske izvedbe raziskav z inducirano polarizacijo. Ing. Šumi je imel tam tudi predavanja o svojih izsledkih s to metodo pri nas. V evropskem Geophysical Prospectingu (1961 in 1965) je o inducirani polarizaciji objavil dvojce temeljnih člankov.

Med leti 1954 in 1960 je bil občasni konzultant za geofiziko na rudniku Boliden na Švedskem.

Od leta 1966 do 1985 je bil s prekinitvami nameščen pri *Organizaciji Združenih narodov* (OZN) v New Yorku kot geofizik na *Oddelku za tehnično sodelovanje in razvoj* (DTCD). V tem obdobju je kot vodja geofizikalnih skupin deloval v Nigeriji, Kongu, Sudanu, Maroku, Burmi, Grčiji, Nepal, Indiji in Mozambiku. V sestavi OZN je aktivno sodeloval na posvetovanjih v Bolidenu, Austinu, Abidjanu, Rangoonu in v Maputu.

V svojem tako plodnem življenju je objavil doma in v tujini številna tehnična poročila (preko 100) in članke (preko 20) v strokovnih revijah. Povsod pa je imela pomembno raziskovalno vlogo metoda inducirane polarizacije, ki jo je izjemno upošteval. Inženir Šumi je bil zelo razgledan v stroki, pri svojem delu pa prodoren in studiozen strokovnjak, ki je bil priznan v geofizikalnih krogih doma in predvsem v tujini.

Udeležil se je vseh pomebnějšíh geofizikalnih mednarodnih simpozijev.

Bil član evropskega geofizikalnega združenja *EAEG*, kasneje *EAGE*, v ZDA pa Združenja raziskovalnih geofizikov (*SEG*) in *The New York Academy of Sciences* ter je citiran v *World Who in Science*.

Po upokojitvi leta 1985 je še vedno študiral in se veliko ukvarjal z računalniškim programiranjem, interpretacijo raziskovalnih podatkov in s statistično obdelavo.

Vsi, ki smo ga poznali in predvsem z njim delali strokovno ter se od njega veliko naučili, ne bomo pozabili njegove velike energije, ki jo je izžareval vse do zadnjega.

Danilo Ravnik